

Gazsó Ferenc: A lakosság 60 százaléka létminimum közeli szinteken él Budapest, 2009. október 31. szombat

Tíz millió magyar közül hat millióan létminimum közeli szinteken élnek. A társadalmi összjövedelem 30 százalékát 400 ezer ember birtokolja, az alsó 30 százaléknak pedig a társadalmi összjövedelem 5 százaléka jut. A közpénzek 30 százaléka szórén-szálán eltűnik, és magán zsebekbe vándorol. Intézményesült és rendszerré vált a korrupció – mondta *Gazsó Ferenc szociológus* október 28-i budapesti előadásán.

„Az emberek elviselhetetlenül igazságtalannak és egyenlőtlennek tartják a társadalmat. A fennálló viszonyok további erőltetése kétségbeesett helyzetbe taszította a lakosságot. Az emberek mindössze 10 százaléka vallja magát a rendszerváltás nyertesének, 50 százaléka vesztesnek tartja magát, 40 százaléka pedig közömbös” – tudatta.

Megbukott az önszabályozó piac dogmája, a szociális igények és a profit szétválasztása. Magyarország azért nem került modernizációs pályára a zsákutcás szocializmusból, mert a domináns multinacionális gazdaság nem vesz részt az ország fejlesztésében, hanem az olcsó munkaerő, a kedvezmények, az adórendszer és a közbeszerzések révén több szivattyúval kivonja a megtermelt értéket az országból. Ilyen gazdasági bázison, 53-57 százalék között mozgó foglalkoztatási arányával, az ország nem csak az EU foglalkoztatási átlagát nem képes elérni, hanem óriásira duzzad az eltartott tömeg is. Totális létbizonytalanság teremtődött, milliókat fosztottak meg a létfeltételektől. Válságba kerültek a humán erőforrásokat újratermelő rendszerek. Jellemző az oktatás színvonalára, hogy 23 százaléknyi funkcionális analfabéta kerül ki az iskolákból, egyetemet végzettek egyre nagyobb tömege duzzasztja a munkanélküliek seregét és kerül parkoló pályára a „bolognai rendszer” bevezetése miatt.

Jóvátehetetlen kárt okozott a privatizáció – adott hangot véleményének a professor.

Gazsó Ferenc szerint nincs az ország vezetésére alkalmas elit. Az államszocializmus nomenklatúrája politikairól gazdaságira konvertálta hatalmi státusát, majd a kormányzást is visszaszerezte. A régi rendszer kádereinek egy része az erőltetett privatizációval és a globális érdekek kiszolgálásával igyekezett feledtetni múltját, mások mindenre, és mindennek az ellenkezőjére is képessé váltak, hogy minden áron hatalmi pozícióban maradjanak.

A rendszerváltás óta a FIDESZ okozta a legkisebb kárt, de társadalmi alternatívája neki sem volt. Demokratikus elituralom alakult ki, csak pártok között lehet választani intézményes részvételi demokrácia híján – mondta.

Az újglobalista paradigma bukása azt jelenti – folytatta -, hogy nem tartható fenn a szociális- és a tőkeelv elkülönítése. Mert elfogyott a társadalom türelme, és szélsőséges radikalizálódáshoz vezet a neoliberais dogma további erőltetése. „Az Orbán-kormány vagy az utolsó lesz a neoliberais politikát folytató kormányok sorában, vagy az első a szociális értelmű változásban” – vélekedett.

A professor nem zárta ki annak lehetőségét, hogy „káosz nélkül találhatunk kiutat”, ha a következő kormány is képtelennek bizonyul a szükséges társadalmi megújulás végrehajtására.

Rendszerkorrekciós téziseinek megfelelően Gazsó Ferenc abban jelölte meg a kiutat, hogy új alku kössenek a multinacionális tőkével a dolgozó rétegek javára, állami megrendelésekkel állítsák emelkedő pályára a gazdaságot. „Készen áll egy program a gazdasági-társadalmi megújulásra” – mondta közgazdászokra és

szociológusokra hivatkozva. Ezen program szerint összehozható annyi, amennyi elegendő a humán erőforrásokat újratermelő rendszerek (egészségügy, oktatás, népesedés, reprodukció) fenntartására, és a gazdaság élénkítésére új munkahelyek teremtésével. Ebben nélkülözhetetlen az állam összehangoló szerepe. Erős államra van szükség – vélte. A területi egyenlőtlenségek enyhítésén, a gazdasági élettől kiszakadt 1100 zárványtelepülés integrálásán kívül részvételi normákra épülő új alkotmányra is szükség van. *A politikai osztály ezzel szembeni ellenállását tömegmozgalommal kell megtörni* – mondta.

Kérdésekre válaszolva a professzor felhívta a figyelmet arra az új világgazdasági modellre, amelyet *Kína* termelt ki a közösségi értékek és a magántermelés hatékonyságának ötvözésével.+++

Kiadta: MSZF SZK
06 30 5927371